

jeg kun har sigtet paa den Klasse, han nærmest førte Ordet for. Det ærede Medlem udtalte, at Spiritus var ved at blive en Nationaldrik, og som Følge deraf skulde det have Lov til at udvikle sig jævnt, det vilde nok fortage sig ved Samtaler Mand og Mand og Kvinde og Mand imellem. Men jeg siger, at betragter man det som et Onde, der affætter uheldige Frugter i vort Folk, skal man ikke vige tilbage for at træffe forebyggende Forholdsregler derimod. Jeg vil ogsaa sige, at jeg vilde ønske, at vi her inde, der ere hævdede op paa den Tillidspost, hvor vi nu staa, ville gaa i Spidsen for Folket og sige: vi opfatte det som en Ulykke, at der overhovedet driffes Spiritus, og som Følge deraf gaa vi først i Rækken med at afholde os fra Spiritus og slaa Flasken i Stykker. Jeg tror, det vilde have Betydning, om det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) vilde gaa med i saa Henseende, jeg skal tage ham i Haanden og støtte ham. Overhovedet vilde jeg ønske, at man vilde tage denne Sag op med den Alvor, som den fortjener. Er det fra anden Side Meningen, at man vil være med til at gaa videre, end Lovforslaget tager Sigte paa, og har man Haab om at føre det igennem, er jeg vis paa, at der hverken fra Forslagsstillerens eller deres Side, som menes at støtte ham, er Noget til Hinder derfor. Vi ville være villige til at gaa saa vidt, som vi overhovedet kunne tænke os, at Loven kan føres igennem. Naar det ærede Medlem ikke er gaaet videre, er jeg overbevist om, at det ene og alene er af den Grund, at han ikke har turdet tage Mere op, end han har havt Tro paa, at der vilde kunne gennemføres i et saadant Forslag.

Bust: Det ærede Medlem fra Vro (Brockenhuus-Schack) maa virkelig forlade mig, jeg er overbevist om, at naar han ser Rigsdagstidenden, vil han ogsaa indrømme, at man ikke kan faae anden Opfattelse af hans Udtalelser end den, jeg gjorde gjældende, nemlig, at han henviste til det af Finantsministeren forelagte Forslag om Brændevinshandelen. At Pengene, der vilde indkomme derved, skulde bruges i filantropiske Diemed, er jo Noget, vi let kunne blive enige om, naar vi da ellers kunne blive enige om Lovforslaget. Men det ærede Medlem er ikke enig med Finantsministeren om dette store Bestatningspørgsmaal, dette ønsker jeg at slaa fast. Derimod er det ærede Medlem enig med os Andre, og det glæder mig virkelig, at vi kunne faae et saadant Medlem til at blive enig med os i en saa stor Sag, men det ærede Medlem er ikke enig med Fi-

nantsministeren, og det glæder mig at kunne konstatere det; saaledes er det heldigvis. Jeg vil kun gjøre en eneste Bemærkning til den ærede Indenrigsminister. Det vil jo blive Forslagsstillerens Sag at udtale sig til den ærede Indenrigsminister, som jo ikke lod til at have nogen synderlig Tidus til Lovforslaget, men jeg vil som sagt kun gjøre en eneste Bemærkning til ham. Vi vide jo, at den ærede Indenrigsminister er en gammel erfaren praktisk Kommunalmand, der har havt Meget med de kommunale Forhold at gjøre i Jylland. Det undrer mig derfor, at han ikke skjønner mere paa dette Lovforslags § 2, end han gjør. Det gaar jo med Drifkeriet, som det gaar med andre Unoder og andre Udyder, at de ofte optræde sporadisk, der er nogle Egne, hvor det ikke findes, men andre Egne, hvor det er meget gængse, og det viser sig da, at de Egne, hvor det er mest gængse, netop ere dem, hvor de mest Ansætte og de Rigeste ikke have generet sig for at gaa i Spidsen, hvorfra Ordet saa breder sig nedad. Saaledes gaar det paa Sædelighedens Omraade, og saaledes paa Drifkeriets. Naar saaledes Drifkeriet græszer i en Kommune, navnlig i de store Landsbyer, hvor den store Ulfst med Brændevinsdrik er kommen ind, og hvor navnlig de Unge løbe om paa Gaden og drikke Baiere, saa undrer det mig, at den ærede Minister ikke skjønner paa, at de vedkommende kommunale Myndigheder kunne faae Lov til at gribe ind og sige: nu gaar det for vidt, nu ville vi ikke have det længer. Jeg synes, at det er det mest Praktiske ved Forslagsstillerens Forslag, at han overlader til de stedlige kommunale Myndigheder at dømme i denne Sag, og da jeg veed, at den ærede Minister har mange Erfaringer paa dette Omraade, undrer det mig, at han ikke skjønner derpaa. Det gaar jo nemlig saaledes til paa flere større Gaarde, at Folkene navnlig kunne være flemme til at søge Kroer, hvad enten det nu er Smugtkroer eller privilegerede Kroer, og jeg vilde derfor ønske, at den ærede Minister havde givet Lovforslaget sin Tilslutning, for at vi kunde være bievne fri derfor. Jeg vil sige til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær) at det er rigtigt, at vi ikke skulle bilde os ind, at vi kunne gjøre altfor Meget ved en saadan Lov, men der er dog en Ting, vi kunne gjøre. Det er jo store moralske Bevægelser, der for Tiden ere oppe i vort Folk, haade paa det ene og det andet Omraade, men de Under, som det dreier sig om, kunne vi ikke lægge helt øde ved Love, men vi kunne ved Love støtte Bestræbelserne for at affkaste dem; jeg sigter her til den Uædelighedsbevægelse, der er oppe i Folket